

За вѣласни-тъ.

199 — Т-то, преди нѣкои съгласни, зема гласъ-тъ на д-то, като: *сватба* (отъ сватъ), *отдавамъ* (като че е отдавамъ), *отземамъ* (като че е одземамъ); както и д-то, преди нѣкои други зема гласъ-тъ на т-то: *сладко* (като че е слатко), *подкопавамъ* (като че е поткопавамъ).

200 — З-то, преди *ж, ч, ш, с*, произнося ся като *с*, като: *изжєнямъ, разчеквамъ, разшетвамъ, иссичамъ*. Като че сж писанни: *исжєнямъ, расчеквамъ, расшетвамъ, иссичамъ*.

201 — Букви-тъ: *ж, з, б, г, д*, вообще въ края-тъ, зематъ гласъ-тъ на *ш, с, н, к, т*; като: *ножъ, азъ, хлѣбъ, бѣгъ, плодъ*, произносятъ ся като че ся писани: *ношь, асъ, хлѣпъ, бѣкъ, плотъ*.

202 — Въ такива случаи, както горни-тъ, за да опознаими гдѣ каква буква трѣба, трѣба да измѣнимъ дума-та тѣй, щото слѣдъ съмнителна-тъ буква да дойде гласна, или ако е съмнителна-тъ буква въ предлога-тъ, трѣба да знаиме какъ онъ ся пише; като: *ножове, ази, хлѣбове*, и прч.; *отдавамъ, отъ отъ и давамъ иссичамъ, отъ изъ и сичъ*, и прч.

203 — Предлози-тъ *взъзъ, изъ, разъ*, измѣняватъ з-то въ *с* преди букви-тъ *ж, ч, ш, к, т, н, х*; като: *взспитаніе, исклученіе, распарямъ*, и прч.

За начална-тъ буква.

204 — Съ начална или главна буква ся пиши дума-тъ отъ коя-то захваща едно предложєніе или израженіе, както и единъ стихъ, тѣй и сички-тъ чело-